

Necə Unudum Səni...

Məmməd Araz

© Seçilmiş əsərləri. 2003

Baxıram ev-eşik boşdur elə bil,
Səninlə varım da, yoxum da gedib.
Bir ürəyim deyil, bir canım deyil,
Dincliyimdə də gedib, yuxum da gedib.

Bir anlıq dincəlim, yuxulayım deyə
Bircə əlacım var—unutmaq səni!
Ot kimi, su kimi bilmirəm niyə
Hər yerdə yaradıb bu torpaq səni.

Səyyah oluramsa, göz işlədikcə
Əvvəli, sonu yox bir düz olursan.
Mən səni gecələr unutsam,—gecə,
Gündüzlər unutsam,—gündüz olursan.

Dağlara çıxıram şimşəklər sənsən,
Saçımı dağıdan küləklər sənsən.
Bəlkə də bir simli iki saziq biz,
Sən qansan, mən ürək, ayrılmazıq biz.

Qoy bir an ürəyim rahat döyünsün,
Bu qədər insafsız olmaz ki, adam!
Yox, səni bir anlıq unutmaq üçün
Özümü bir yolluq unutmaliyam...

1961

Veb direktor: Betti Bleyer
Mətni yiğdi: Səkinə İsgəndərova
Veb üçün hazırladı: Ülviiyə Məmmədova
AZERI.orga qoyuldu: may, 2004